

Ali Goubitz, Herfstbosch - Olieverf, 1939

en daardoor iets van een oude traditie en tevens een eigenschap van den Hollandschen aard aangekweekt en vastgehouden, zooals die sedert de 17de eeuw toch nooit geheel is losgekomen van de kunst der innige aandachtsverfijning.

Deze kan dor, nuchter en vlak worden, niet beter dan gepeuter zonder een zweem van hooge vlucht. Doch ze kan ook stijgen tot een eenvoudige klaarte, waarin 's levens hoogte en diepte benaderd worden. Tusschen die twee uitersten liggen veel schakeeringen. Als een eilandje in de stormen der moderne kunst na 1900 zijn deze kleine meesters of bescheiden werkers, de kunst der aandacht voor de werkelijkheid blijven beoefenen. Het is een typisch bezit van ons land, dat men over de grenzen in die mate moeilijk zoo zal vinden en dat daar weinig waardeering vindt, omdat het soms al te zeer een huiselijk of huisbakken karakter meebrengt (Mej. van Hettinga Tromp, J. Nieweg, Rudolf Bremmer,